

מלחמת עולמית

לתוך סיכסוך ביניהם, בדיוק בשעה שגורל העולם מחייב את שותפותם. לכן אדיר הלחץ בשתי הכיוונים לשים קץ לסיכסוך זה, עלידי הסדר כפוי. על רקע זה יש משמעות מיוחדת לתקרית קמנה שאירעה השבוע בפקין.

בשגרירות המארוקאית נערכה מסיבה לכבוד יום העצמאות של אותה ארץ. מטעם השגרירות הסובייטית הופיע רק ניספח צבאי בודד, אך ממשלת פקין שלחה משלחת רמת-דרג, בהנהגת סגן ראש-הממשלה, לי סוצ'ין. הסיני ביקש את רשות-הדיבור, ונאם נאום אנטי-סובייטי

שארל דה-גול — כי יש לבפס את כל התוכניות המדיניות בעתיד על הביטחון הגמור כי ברית-המועצות זקוקה לעזרת כל הגזע הלבן, וזתהיה מוכרחת להתפשר עם המערב.

לא המצאה של דמיון חולני

הקרב של השבוע שעבר, בו נהרגו למעלה ממאה קצינים וחילים משני הצדדים, נערך באי שבמרכז הנהר המההה את הגבול בין שתי המדינות מצפון לחלאדיוסטוק. אי זה נקרא דאמנסקי ברוסית, צ'יאן-פאן-טאו בסנינית.

לפי הגירסה הסינית, חצו הרוסים את נהר אמור הקפוא, הגיעו לאי הסיני, חקפו מישמר סיני והפילו בו חיילים, לפי הגירסה הסובייטית אירע ההיפך: משמר סיני חדר לאי, השייך לברית-המועצות, וחקף את המישמר הסובייטי. כל אחד משני הצדדים גינה את יריבו, האשימו בבגידה בקומוניזם וייחסו לו מזימות אימפריאליסטיות חשוכות. הסינים הוסיפו כי היו עשרות תקריות כאלה בעבר הקרוב, וכי הסובייטים ריכזו לאורך הגבול צבא עצום.

סיגנון כל ההודעות הוכיח כי שני הצדדים מבינים כי התרחשויות אלה הם חלק מתהליך היסטורי, העלול להגיע לממדים אדירים.

ייתכן כי היסטוריון בעתיד יקבע כי המיפנה הגדול בתולדות האנושות אירע בחודש מארס 1969 — מבלי שבני אותם הימים שמו לב לכך. השליש הראשון של המאה ה-20 עמד בסימון ההכרעה הגדולה בין מדינות מערב-אירופה. היא הגיעה לשיאה במלחמת-העולם הראשונה, בה הוכרעה גרמניה ונשברה קיסרות הצאר הרוסי.

השליש השני של המאה ה-20 התחיל בשנת 1933, עם עלותו של אדולף היטלר לשלטון. היטלר גרם למלחמת-העולם השנייה, בה ירדה אירופה המערבית כולה ממת המעצמות, והתגבשו שתי מעצמות-העל הגרעיניות המחל-קות ביניהן את שלטון העולם: ארצות-הברית וברית-המועצות.

השליש השלישי של המאה ה-20 עלול לעמוד בסימן ההתנגשות הגדולה בין גזע הלבן כולו, בהנהגתן המשותפת של ארצות-הברית וברית-המועצות, ובין הגזעים המקופחים, בהנהגת סין. היריות הראשונות של מלחמה זו נורו בשבוע שעבר.

סמחים אוזוקים והתנחלות צהובה

שדה-הקרב הטיביעי של מלחמה זו — וגם אחת העילות העיקריות שלה — משתרע לאורך הגבול בין 6000 הקילומטרים בין שני הענקים הקומוניסטיים.

גבול זה נקבע בשנת 1860, בחוזה שנתחם בפקין בין סין, שהייתה אז חלשה ועלובה, ובין ממלכת הצאר הרוסי,

מלחים סיניים קוראים בספר מאז עזרה גלויה לאל-פתח

חרוף, באמצע הנאום עזב הניספח הסובייטי, יחד עם שאר הדיפלומטים של אירופה המזרחית, את המסיבה, כשהסינים מלחים את יציאתם במחאות-כפיים סוערות.

באותו רגע אמר לי סונ-צ'ון כי ברית-המועצות עשתה קונוניה עם ארצות-הברית כדי להכריח את הערבים להיכנע לישראל, ושהיא זוממת להשתלט על המזרח-התיכון.

בשביל סין, חשוב ביותר למונע שיתוף-פעולה אמריקאי-סובייטי במרחב, ולהביא את הסיכסוך המרחבי לידי עימות מלחמתי בין אמריקה ורוסיה. לשם כך תומכת סין ללא הסתייגות באירגוני-החבלה הפלסטיניים, ואילו ברית-המועצות מעוניינת ביותר לכפות על המרחב הסדר בהקדם האפשרי, כדי לבלום את התקדמות אירגוני-החבלה, ולבצר את הימישטר הנאצרי הקשור בה.

למשלת ניכסון יש מטרות דומות — ולכן השמיע השבוע, במסיבת-העיתונאים הגדולה שלו, דברים תקיפים ומרחיקי-לכת בנבות הסדר שייקבע עלידי שתי מעצמות העל, תוך "התייעצות" עם ישראל והערבים. אחרי שיקבעו המעצמות מה יהיה טיבו של ההסדר, יפעלו שתייהן כדי "לשכנע" את ישראל והערבים "להסכים" להסדר זה.

כך יש למאורעות בנבול המושלג שבצפון-מזרח אסיה השפעה ישירה ומיידית על המתרחש במרחב השטוף-שמש באסיה הדרומית-מערבית.

והאורחים הציוניים של ישראל יוכלו רק להתנחם במחשבה שאילו התגשמה תוכנית בירובי-צ'אן, היה נמצא עתה קיבוץ יהודי גדול בדיוק התחן במלחמה הסובייטית-סינית. איורר בירובי-צ'אן, שם רצה סטאלין להקים התנחלות של מיליוני יהודים, הוא איורר-גבול.

מטרת סטאלין היתה, בין השאר, ליישב את האזור כדי ליצור עובדות מוגמרות כלפי סין — לקראת המלחמה העולה עתה באופק.

הסובייטים טוענים כי הסינים מתכוונים לי מלחמה כללית נגד ברית-המועצות. הסינים טוענים כי ברית-המועצות נכנסה לברית הדו-קפה עם ארצות-הברית, וכי היא מנסה עתה לכתר את סין מכל העברים, בעזרת האמריקאים.

אחת ההאשמות הסיניות, שצילצלו כהמצאה של דמיון חולני, היתה כי ברית-המועצות פתחה במשאומתן חשאית עם צ'יאנג קיי-שק, השליט הריאקציוני של טאיחואן (פור-מוזה). האשמה זו התבססה על ביקור שערך עיתונאי-סובייטי בשם ויקטור לואיס, הנחשב כבעל מעמד רשמי, באותו אי. הוא נפגש עם הנשיא צ'יאנג וקעל שרי הביטחון והחוק, מבלי שפורסמה על-כך הודעה כלשהי בטאיחואן או בברית-המועצות.

בסלאנג הקומוניסטי, המישטר של טאיחואן הוא הגורם המבחיל ביותר בעולם, מישטר-בובות אמריקאי, רקוב עד היסוד, ריאקציוני ללא תקנה. עצם ביקורו של עיתונאי סובייטי חשוב במקום זה מעורר באמת תמיהה.

אך לא בחוגים יודע-ידבר באירופה המערבית, למשל.

בברזיל ובבון מתלהשים מזה כמה שבועות כי כריה"מ מנהלת עתה כסתר מיבצע מריני רחבי-מדים באסיה. היא משתדלת לפרות ברית עם יפאן, מקדמת את השלום בוויאט-נאם תוך הטלת האפוטרופסות שלה על האנוי, מתקרבת לפיליפינים ולאינדונסיה. השבוע ביקר קר שרי-הביטחון הסובייטי, המרשאל גרצ'קו, בחודו — השכנה הגדולה של סין.

כל הדברים האלה מצטרפים לתמונה ברורה: ברית-המועצות משתדלת להקים תגורת-ביטחון איריה לכיתור סין מכל העברים, ברית להגנה הדדית מול הענק הצהוב.

סין, אל-פחח ו"השלום הנכון"

ברית זו יכולה להתקיים רק בתנאי אחד: קיומה של ברית אמריקאית-סובייטית פעילה נגד סין.

דה-גול היה אחד הראשונים שהבינו תהליך היסטורי זה, אך לא היחיד. הנשיא ג'ון קנדי פעל על סמך הנחה זו כאשר עלה, אחרי משבר קובה, על דרך של שיתוף-פעולה עם מוסקבה, כרת את חוזה איסור הניסויים האטומיים. הנשיא לינדון ג'ונסון המשיך את התהליך, כאשר נדרר, בטיפשות עילאית, לתוך מלחמה הסרת-תכלית בתיאטראם. עתה, לקראת חיסול מלחמת ויאט-נאם, נמשך התהליך ביתר עיקביות. כבר עתה ברור כי מגוי וגמור עם הנשיא ניכסון להמשיך בקו של קנדי, להשתיי את המדיניות שלו על ברית הדוקה עם ברית-המועצות.

יש לדבר זה השלכה מיידית וקיצונית על ענייני המרחב הישראלי-ערבי.

הסיכסוך הסיני-סובייטי-הערבי הוא מהמגמת-זכויות, לעומת הסיכסוך הסיני-סובייטי. מדיני חשיגנטון ומוסקבה כאחד רואים בו מיסרד אוילי וילדותי, העלול לסחוב אותם

פמליית הקיפר הסיני (ציוור מתקופת מינג) שליוות סודית בטאיחואן

שהיתה במלוא עוצמתה. בחוזה זה ניכסה על סין להכיר בכל הכיבושים של הרוסים במאות השנים האחרונות, שהביאו את רוסיה אל האוקיינוס השקט, תוך בליעת שטחים עצומים שהיו שייכים לסין.

סין האדומה לא השלימה עם "חוזה בלתי-שווה" זה, שניכסה עלידי ברית-המועצות באסיה, המאוכלסים באופן בין סטאלין ומאו נידחה הסיכסוך, אך הוא המתין בפינה — וכל רוסי ידע זאת.

כי בסין יש התפוצצות אוכלוסייה. 700 מיליון סינים זקוקים לאדמה חדשה — ומבטיהם פונים אוטומאטית אל שיטחיה-הענק של ברית-המועצות באסיה, המאוכלסים באופן דליל. מכיון שיש לסין ממילא תביעה היסטורית על שטחים אלה, היה ברור לגמרי כי יבוא יום וסין תנסה להשתלט עליהם, כדי לפתחם בפני התנחלות סינית.

זהו סטאלין מחוייב-המיציאות, ואין רוסיה יכולה להיפטר ממנו לעולם. לכן מאמינים גרדי לי המדינאים במערב — ובראשם הגנרל

מאר. מפני שרבים מהבחורים האלה הם כל-כך יפים.

כל זה מקשה את גורלה של הרוקה. כל שני גברים המקיימים יחסי-אהבה איש עם רעהו, גורמים לכך ששתי נשים נורמליות נשארות בודדות, כשהן מתגעגעות לאהבה ולחייבה. יש לזה השפעה הרסנית ומתסכלת על הנשים. זה הורס את המוראל שלהן.

במלחמת-העולם השנייה נפלו גברים רבים, ורבים אחרים נשאו נשים זרות בעת השרות מעבר לים.

כל-יכך יפים! ולא די בזה. מיספר ההומוריסטואלים הולך וגובר. "בסאן-פראנ" ציסקו בלבד יש 80 אלף הומוריסטואלים, קבעה העדה, והוסיפה באנחה: "וזה חבל

מיספר ההומוריסטואלים במדינה (ראה לעיל), סברה עסקנית אמריקאית שיש כבר יותר מדי.

דורותי שינדר היא יושבת-ראש של איר-גון נשים רווקות. היא הופיעה בפני ועדת הכספים של הקונגרס האמריקאי כדי לתבוע שם הנחות-מס לרווקות. "ששט אין היצע מספיק של זכרים אמרי-

מיסרד הפנים האמריקאי הודיע מייד ש-יירער על סטייה משפטית זו.

הזכר הבלתי-מצוי

והרווקה המצוייה

בעוד ששופט אמריקאי הסכים להגדיל את